

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **Mgr. T. M.**, zastoupeného JUDr. Markem Dvořákem, advokátem se sídlem Čs. armády 29, Příbram, proti žalovanému: **Krajské ředitelství policie Středočeského kraje**, se sídlem Na Baních 1535, Praha 5, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21. 8. 2025, č. j. 41 A 56/2024 - 57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] V projednávané věci se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda měla být žalobcova žádost o informace ze dne 24. 8. 2023 vyřízena v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „informační zákon“), nebo zda měla být posouzena jako žádost o nahlížení do trestního spisu podle § 65 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), a tedy, zda byl žalovaný nečinný, neposkytl-li žalobci informace pod body 1), 2), 4), 6) a 7) jeho žádosti.

[2] Dne 5. 5. 2023 žalobce podal u žalovaného první žádost nazvanou „*Žádost o informace – právnické osoby a podání vysvětlení*“. Uvedl, že v srpnu 2015 bylo převedeno vlastnictví dnes již neexistující příbramské společnosti AA Styl na společnost Gartol. Došlo také ke změně jednatele společnosti AA Styl. Dle zjištění žalobce se o tyto skutečnosti

v minulosti zajímala Policie ČR. V souvislosti s tím žádal žalobce o poskytnutí těchto informací:

„1) Byla v minulosti ze strany PČR prověřována společnost AA Styll, společnost Gartol nebo výše uvedený převod vlastnictví společnosti AA Styll?

2) Pokud je odpověď k bodu 1 výše kladná, kdy toto prověřování probíhalo a v rámci jakého řízení probíhalo? (Datum zahájení a ukončení řízení, hlavní prověřovaný nebo stíhaný subjekt, podstata podezření, spisová značka příslušného řízení, výsledek řízení.)

3) Byl v minulosti kterýkoli jednatel společnosti AA Styll vyzván k podání vysvětlení pro PČR – a podal toto vysvětlení – které libovolným způsobem souviselo se společností AA Styll, se společností Gartol nebo se změnou vlastníka (společníka) či jednatele společnosti AA Styll?

4) Pokud je odpověď k bodu 3 výše kladná, o kolik jednatelů šlo, kdy bylo/byla jednotlivá vysvětlení vyžádána/podána a v rámci jakého řízení se tak stalo? (Datum zahájení a ukončení řízení, hlavní prověřovaný nebo stíhaný subjekt, podstata podezření, spisová značka příslušného řízení, výsledek řízení.)

5) Pokud bylo/byla vysvětlení dle bodu 4 podána, žádám o poskytnutí kopií jednotlivých vysvětlení.“

[3] Dne 15. 5. 2023 žalovaný poskytl informace ve vztahu k bodům 1), 3) a 4) a částečně odmítl poskytnout informace v rozsahu bodu 2) z důvodu ochrany osobních údajů.

[4] Dne 1. 6. 2023 žalobce podal u žalovaného další žádost nazvanou „Žádost o informace – trestní řízení“. Uvedl, že z dříve poskytnutých informací vyplývá, že policie v minulosti vedla trestní řízení týkající se mj. společnosti AA Styll. Žalobce proto žádal o následující informace:

„1) Žádám o poskytnutí kopie trestního oznámení nebo kopie podnětu, vedoucího k zahájení trestního řízení. Pokud trestní oznámení nebo podnět neexistuje, protože trestní řízení bylo zahájeno na základě vlastních poznatků PČR, prosím o sdělení této skutečnosti (včetně upřesnění, zda příslušné poznatky PČR souvisely s jiným trestním řízením nebo stíháním, a jestliže ano, s jakým).

2) Žádám o poskytnutí kopie záznamu o zahájení úkonů trestního řízení (nebo jiného obdobného dokumentu).

3) Žádám o poskytnutí kopie usnesení o odložení věci (týkajícího se uvedeného trestního řízení).“

V souvislosti s dříve poskytnutými informacemi ohledně podání vysvětlení bývalými jednatelemi společnosti AA Styll dále žalobce žádal o poskytnutí této informace:

„1) Žádám o poskytnutí kopie dokumentu (kopií dokumentů), z něhož vyplývá a) učinění výzvy k podání vysvětlení směrem k jednotlivým jednatelem z strany PČR a b) odepření podání vysvětlení ze strany jednotlivých jednatelem, včetně poskytnutí informace o datu odepření podání vysvětlení. (Pokud by informace požadované v této části žádosti byly obsaženy v některém z dokumentů poskytnutých dle bodu I. výše, postačí sdělení této skutečnosti.)“

[5] Dne 13. 6. 2023 žalovaný žádost částečně odmítl v rozsahu anonymizace bankovního tajemství a osobních údajů. Ve zbytku informace poskytl.

pokračování

[6] V pořadí třetí žádost nazvanou „Žádost o informace – navazující řízení a doplňující informace“ podal žalobce u žalovaného dne 10. 8. 2023. Uvedl, že všechny části této žádosti se týkají dříve poskytnutých informací, konkrétně usnesení o odložení trestního řízení vůči společnosti AA Styll v souvislosti s dotovaným projektem. Požadované informace vymezil žalobce následovně:

„1) V posledním odstavci na straně 7 usnesení je uvedeno, že „jednání však vykazuje znaky skutkové podstaty trestného činu krádež [...]. Předmětné podezření bude evidováno pod č.j. KRPS-104252/TC-2017-010081- ODKL [...]“.

a) Žádám ohledně uvedeného podezření o poskytnutí kopie záznamu o zahájení úkonů trestního řízení (nebo jiného obdobného dokumentu, který shrnuje zahájení samostatného prověřování příslušného podezření).

b) Žádám ohledně uvedeného podezření o poskytnutí kopie usnesení o odložení věci, usnesení o odevzdání věci jinému orgánu, usnesení o zahájení trestního stíhání nebo dokumentu s jiným opatřením (dle toho, jakým způsobem bylo prověřování předmětného podezření ukončeno).

c) V případě, že ve věci uvedeného podezření bylo zahájeno trestní stíhání, žádám o poskytnutí informace (vč. případné kopie dokumentu), jakým způsobem bylo stíhání ukončeno.

2) Několik navazujících odstavců na konci str. 6 a na začátku str. 7 usnesení je zcela anonymizováno. (Část začínající slovy „Cestou OSZ v Příbrami byly vyžádány postupem podle § 8 odst. 2. tr. řádu informace [...]“.)

a) Žádám o poskytnutí příslušné části usnesení v méně anonymizované podobě.

b) Pouze v případě, pokud dle povinného subjektu nelze méně anonymizovanou podobu příslušné části usnesení poskytnout, žádám o stručnou všeobecnou informaci, co bylo podstatou informací vyžádaných ze strany Policie ČR, včetně sdělení označení příslušného dokumentu OSZ (je-li označení k dispozici).

3) V usnesení je na několika místech zmíněno (strany 4, 5, 7), že firma ODES vrátila firmě AA Styll část prostředků, které firma AA Styll původně převedla ve prospěch firmy ODES (na základě smlouvy o spolupráci na dotovaném projektu), resp. (strana 7) že si firma ODES část obdržené částky ponechala.

a) Žádám o informaci, jaká souhrnná částka byla vrácena firmě AA Styll (momentálně anonymizovaný údaj v prvním odstavci na straně 4 usnesení a v posledním odstavci na straně 7 usnesení) a jakou souhrnnou částku si firma ODES ponechala.

b) Pouze v případě, pokud dle povinného subjektu nelze konkrétní částky sdělit, žádám o obecnou informaci, zda vrácená částka přesáhla, či nepřesáhla hodnotu 1 262 000 Kč, a zda částka původně uhrazená firmou AA Styll firmě ODES dosáhla přinejmenším hodnoty 4 120 000 Kč.

4) V usnesení je několikrát zmíněn dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo mezi firmami AA Styll a ODES (dodatek ze dne 30. 6. 2015). Prosím o sdělení, zda má povinný subjekt tento dokument (kopii) k dispozici.

5) V usnesení je v posledním odstavci na straně 2 uvedeno, že 15. 12. 2015 provedla firma AA Styll druhou platbu ve prospěch firmy ODES. Prosím o sdělení – pokud lze uvedené ověřit ve zdrojovém dokumentu – zda se skutečně jednalo o převod v prosinci 2015, nikoli v prosinci 2014.

Pokud je v rámci libovolných informací požadovaných dle bodu 1 a 2 výše jmenovitě zmíněn p. Karel Vild, nar. 12. 2. 1967, současný příbramský zastupitel, žádám o poskytnutí těchto informací bez anonymizace uvedeného jména, a to vzhledem k povaze příslušné záležitosti (nakládání s veřejnými prostředky) a vzhledem k významné veřejné funkci dotyčného.“

[7] Žalovaný poskytl požadované informace pod body 2b), 3b), 4) a 5) dne 21. 8. 2023. V celém rozsahu odmítl poskytnout informace pod body 1a) a 1c) z důvodu § 11b informačního zákona a pod body 2a) a 3a) z důvodu bankovního tajemství. V částečném rozsahu neposkytl informace pod bodem 1b).

[8] Dne 24. 8. 2023 žalobce podal u žalovaného v pořadí již čtvrtou žádost nazvanou „**Žádost o informace k trestnímu řízení (dotace)**“, jež je předmětem nyní projednávané věci. Uvedl, že žádost souvisí s dříve poskytnutými informacemi týkajícími se trestního řízení vůči společnosti AA Styll. Žalobce požadoval sdělení těchto informací:

„1) Žádám o poskytnutí kopie dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo mezi firmami AA Styll a ODES (dodatek ze dne 30. 6. 2015; dále „dodatek“), který je dle sdělení povinného subjektu součástí spisu č.j. KRPS-158262/TČ-2016-010081 ODKL.

2) Z obsahu sdělení povinného subjektu mj. vyplývá, že objem prostředků, převáděných (vracených) v prověřovaném období firmou ODES ve prospěch firmy AA Styll, přesáhl v souhrnu částku 1.262.000 Kč. V návaznosti na toto sdělení žádám o obecnou informaci, zda souhrnná vrácená částka dosáhla

a) nejméně 2 262 000 Kč nebo (pokud je odpověď záporná)

b) nejméně 1 362 000 Kč nebo (pokud je odpověď záporná)

c) nejméně 1 312 000 Kč nebo (pokud je odpověď záporná)

d) zda částka nedosáhla hodnoty 1 312 000 Kč.

3) V poskytnutém vyhodnocení č.j. KRPS-104252-8/TČ-2017-011181 ze dne 19. 6. 2017 (šetření ve věci možné krádeže, poskytnuto jako příloha sdělení; dále „vyhodnocení“) jsou na 2. straně shrnuty výsledky dvou osob (osobní údaje jsou anonymizovány).

a) Žádám o obecnou informaci, zda se výslech shrnutý v prvním odstavci týká jednatele firmy AA Styll, který byl ve funkci od srpna 2015 (od převodu podílu na firmu Gartol), nebo jiné osoby v minulosti právně spjaté (dle zjištění Policie ČR) s firmou AA Styll, nebo osoby bez jakékoli právní vazby na firmu AA Styll.

b) Žádám o obecnou informaci, zda se výslech shrnutý ve druhém odstavci týká jednatele firmy AA Styll, který byl ve funkci do srpna 2015 (do převodu podílu na firmu Gartol), nebo jiné osoby v minulosti právně spjaté (dle zjištění Policie ČR) s firmou AA Styll, nebo osoby bez jakékoli právní vazby na firmu AA Styll.

4) Žádám o poskytnutí kopií záznamů o dvou výsleších dle bodu 3 výše.

pokračování

5) Ve vyhodnocení dle bodu 3 výše jsou v závěru str. 1 popsány výběry z bankomatů: "[...] vrácené finanční prostředky byly [...] průběžně na různých místech v Praze [...] vybírány z bankomatů." Část bezprostředně následující po slovech „v Praze“ je v poskytnuté kopii vyhodnocení anonymizována. Pokud tato část obsahuje informace o další lokalitě (lokalitách), kde docházelo k výběrům z bankomatů, prosím o poskytnutí této informace. Pokud se jedná o jiný druh informace, prosím o obecné sdělení v tomto smyslu.

6) V dříve poskytnutém usnesení č.j. KRPS-158262-102/TČ-2016-010081-ODKL ze dne 30. 3. 2017 (trestní řízení vůči firmě AA Styll; dále „usnesení“) jsou na str. 3 až 6 shrnuta podaná vysvětlení. Žádám o poskytnutí kopií následujících vysvětlení:

a) Vysvětlení shrnuté v posledním odstavci na str. 3 usnesení (shrnutí začíná slovy „Ve věci podal vysvětlení [...], který uvedl [...].“)

b) Vysvětlení shrnuté v prvním celém odstavci na str. 4 usnesení (shrnutí začíná slovy „Ve věci podal vysvětlení [...], který byl [...] a který uvedl [...].“)

c) Vysvětlení shrnuté v posledním odstavci na str. 4 usnesení (shrnutí začíná slovy „Ve věci podal vysvětlení [...], který [...] pomáhal s administrativou [...].“)

d) Vysvětlení shrnuté v prostředním odstavci na str. 5 usnesení (shrnutí začíná slovy „K věci podal vysvětlení [...], který dle zjištění [...] převodu obchodního podílu [...].“) Pro lepší přehlednost zasílám v příloze příslušné stránky usnesení (upravená kopie usnesení), v nichž jsou zachována pouze ta shrnutí vysvětlení, jichž se týká tato část žádosti.

7) V již zmíněném usnesení č.j. KRPS-158262-102/TČ-2016-010081-ODKL ze dne 30. 3. 2017 je zhruba uprostřed str. 7 zmíněna listina „Oznámení spol. ODES s.r.o.“ Pokud je tato listina součástí spisu, žádám o poskytnutí její kopie.“

[9] Dne 6. 9. 2023 žalovaný vyrozuměl žalobce o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti; poté dne 15. 9. 2023 rozhodl pouze o bodech 3) a 5) žádosti, a to tak, že informace ve vztahu k bodu 3) odmítl poskytnout v celém rozsahu z důvodu ochrany osobních údajů a informací pod bodem 5) žalobci poskytl formou sdělení dne 14. 9. 2023. Tétož dne žalobci sdělil, že převážnou část jeho žádosti, konkrétně body 1), 2), 4), 6) a 7), vyhodnotil jako žádost o nahlédnutí do spisu ve smyslu § 65 trestního řádu. Žalovaný posoudil celkový rozsah požadovaných informací v souvislosti s předchozími žádostmi a dovodil, že je lze označit za poskytnutí informací týkajících se podstatné části spisu. Požadované informace hodnotil jak z hlediska kvantitativního, tak kvalitativního, zabýval se tedy jejich obsahovou hodnotou a důležitostmi pro konečné rozhodnutí příslušného policejního orgánu.

[10] Žalobce však dne 15. 9. 2023 podal další, v pořadí již pátou, žádost o informace nazvanou „Žádost o informace – dokument ve spisu“. Uvedl, že žádost souvisí s dříve poskytnutými informacemi ve věci trestního řízení vůči společnosti AA Styll. V souvislosti s převodem obchodního podílu ve společnosti AA Styll z dřívějšího společníka na společnost Gartol žalobce žádal o následující informace:

„1) Je součástí spisu k předmětnému trestnímu řízení smlouva (kopie smlouvy) o převodu podílu (srpen 2015) ve společnosti AA Styll z dřívějšího společníka a společností Gartol?

2) Pokud smlouva (kopie) součástí spisu je, prosím o poskytnutí kopie tohoto dokumentu.

3) *Pokud smlouva (kopie) součástí spisu je, ale povinný subjekt by vyhodnotil, že určité části (nad rámec osobních údajů) musejí být v poskytnuté kopii anonymizovány, prosím o obecné sdělení, zda smlouva v souvislosti s převodem podílu pojednává o ceně (úhradě) či o jiném obdobném plnění, a pokud ano, zda měla být poskytnuta úhrada za převedený podíl ve prospěch původního společníka, nebo zda naopak měl za převod (zajištění převodu) poskytnout původní společník úhradu novému společníkovi.*“

[11] Proti postupu žalovaného při vyřizování čtvrté žádosti o informace podal žalobce dne 18. 10. 2023 stížnost dle § 16a informačního zákona, kterou Ministerstvo vnitra vyhodnotilo jako nepřipustnou; uvedlo, že informační zákon se podle § 2 odst. 3 nevztahuje na poskytování informací postupem podle zvláštního zákona. Zvláštním právním předpisem je v tomto smyslu i institut nahlížení do spisu dle § 65 trestního řádu. Aplikace informačního zákona je proto vyloučena v případě, domáhá-li se žadatel nahlížení do spisu, tj. poskytnutí kompletního spisového materiálu nebo jeho podstatné části. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že pro posouzení žádosti je rozhodný samotný rozsah požadovaných informací, tj. nakolik se žádost fakticky blíží žádosti o poskytnutí celého spisu. Skutečnost, že žadateli nepřísluší právo nahlížet do spisu, nelze obejít jiným zákonným režimem. To, že žalobce označil žádost jako žádost o poskytnutí informace dle informačního zákona a žádal jen konkrétní vyjmenované informace, neznamená, že je takové podání nutno hodnotit v režimu informačního zákona. Vzhledem k tomu, že žalobce na základě předchozích žádostí o poskytnutí informací disponuje podstatnými dokumenty ze spisu (trestní oznámení, záznam o zahájení úkonů trestního řízení, podaná vysvětlení některých dotčených osob, usnesení o odložení věci), má již velmi podrobný přehled o jádru vedeného trestního řízení. Poskytnutím dalších informací by žalobce získal povědomí o uceleném obsahu dotčeného spisového materiálu, což by materiálně naplnilo institut nahlížení do spisu. O snaze žalobce získat kompletní spisový materiál nesvědčí jen množství postupně podávaných žádostí, ale zejména následné vyžadování si konkrétních dokumentů založených ve spise.

II. Rozsudek krajského soudu

[12] Žalobou na ochranu proti nečinnosti se žalobce domáhal toho, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o částech 1), 2), 4), 6) a 7) jeho čtvrté žádosti o informace ze dne 24. 8. 2023. Krajský soud v záhlaví uvedeným rozsudkem žalobu jako nedůvodnou zamítl. Zabýval se především tím, zda žádost žalobce spadá do režimu informačního zákona, nebo nahlížení do trestního spisu dle § 65 trestního řádu. Poukázal přitom na rozdílný účel obou institutů a judikaturu správních soudů, která definuje určité znaky odlišující od sebe jednotlivé druhy žádostí.

[13] Krajský soud upozornil na specifičnost případu spočívající v tom, že žalobce postupně požadoval další a další dokumenty a informace z trestního řízení. Na základě první žádosti žalobce nejprve vůbec zjistil, že probíhalo nějaké trestní řízení a jednatele právnických osob v něm podávali vysvětlení. Ve druhé žádosti již požadoval kopie konkrétních dokumentů (trestní oznámení, záznam o zahájení úkonů trestního řízení, kopii usnesení o odložení věci, výzvy k podání vysvětlení a případné dokumenty o odepření vysvětlení jednatele právnických osob). Ve třetí žádosti se doptával na podezření na trestný čin krádeže, požadoval poskytnutí usnesení o odložení věci v méně anonymizované podobě, bližší informace o pohybu vybraných finančních částek, dodatek ke smlouvě o dílo a související platby. Ve čtvrté žádosti (nyní soudem projednávané) požadoval dodatek

pokračování

ke smlouvě o dílo, bližší informace o transakcích mezi označenými právníckými osobami, bližší údaje o vyhodnocení podezření z trestného činu krádeže, kopie záznamů o výsledcích, bližší údaje o lokalitách, kde docházelo k výběrům z bankomatů, úřední záznamy o podání vysvětlení, několik dalších listin. V páté žádosti pak žalobce opět požadoval další listiny, tentokrát smlouvy mezi obchodními společnostmi. Dle krajského soudu je nutné přihlížet k celému komplexu žádostí, přičemž není důvod vynechat tu, která byla žalovanému doručena až po podání té nyní projednávané. K posouzení toho, zda žalobce obchází režim nahlížení do spisu podáváním žádostí podle informačního zákona, je nutné přihlížet ke všem okolnostem a souvislostem.

[14] Přestože žalobce uváděl ve svých žádostech požadavek na poskytnutí zcela konkrétních listin i informací, kombinace množství samotných žádostí, míra jejich podrobnosti, a tedy i množství požadovaných informací, jakož i obsahová povaha žádaných informací, odpovídá dle krajského soudu již spíše listování ve spise, byť prováděnému distančně prostřednictvím jednotlivých žádostí podle informačního zákona. Žalobci ze získaných informací vykrystalizovaly a konkretizovaly se další požadované informace i listiny, o které následně opětovně žádal. Tento postup by ve svém důsledku vedl k poskytnutí celého spisu.

[15] Z žádostí žalobce je dle krajského soudu patrné, že se postupně snažil získat veškeré skutkové informace o projednávané kauze, přičemž ve své první žádosti kladl ještě velmi obecný dotaz. Na začátku tedy žalobce přesně nevěděl, jaké informace konkrétně požaduje. To se mu začalo objasňovat až z poskytnutých odpovědí, na jejichž základě se množily doplňující dotazy a požadavky na poskytnutí dalších informací včetně listin. Tyto doplňující dotazy zásadním způsobem rozšiřovaly rozsah původně požadovaných informací. Současně se zájem žalobce postupně přesunul od zjišťování informací o činnosti žalovaného jakožto orgánu veřejné moci ke konkrétním skutkovým poznatkům a důkazním prostředkům, které žalovaný v dané trestní kauze zjišťoval a opatřil.

[16] Krajský soud upozornil, že nelze definovat jasnou obecně platnou hranici mezi žádostí o informace a žádostí o nahlížení do spisu, zvláště dochází-li k doplňování žádostí dalších a dalších. Vedle matematického vyjádření rozsahu poskytnutých informací je nutné zkoumat i charakter požadovaných informací a též to, zda představují vlastní podstatu z poptávaného spisu. V nyní projednávané věci krajský soud shledal, že se žalobce, který se fakticky snažil získat veškeré skutkové informace z příslušného trestního spisu, skutečně již domáhal poskytnutí podstatné části spisu. Krajský soud uzavřel, že žádosti žalobce ve svém souhrnu představovaly žádost o nahlédnutí do trestního spisu ve smyslu § 65 trestního řádu, byť se „matematicky vyjádřeno“ požadovaným počtem listin jednalo stále o menší část trestního spisu. Žalovaný proto nebyl nečinný, pokud nerozhodl o požadovaných částech žádosti žalobce o informace ze dne 24. 8. 2023. Soud přitom přihlédl i k tomu, že žalovaný řadu relevantních informací žalobci již dříve poskytl.

III. Kasační stížnost

[17] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, a to z důvodů, které lze podřadit pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[18] Stěžovatel brojí proti závěru, že jeho žádosti představovaly v souhrnu žádost o nahlédnutí do trestního spisu. Konkrétně namítá nesprávné posouzení věci krajským soudem ohledně tvrzeného překročení hranice poskytnutí podstatné části spisu. To spatřuje v těchto čtyřech hlavních oblastech: (i) nedostatečná nestrannost a další nedostatky v rozhodovací činnosti soudu; (ii) nesoulad závěrů rozsudku s ustálenou judikaturou; (iii) veřejný zájem jako podpůrný důvod pro odlišné posouzení právní otázky; (iv) nepřezkoumatelné odůvodnění převahy režimu nahlížení do spisu nad režimem informačního zákona a absence posouzení přiměřenosti.

[19] První okruh námitek stěžovatele se upíná k dílčím pochybením krajského soudu, resp. k nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Stěžovatel předně namítá, že krajský soud opomenul vypořádat jak některé konkrétní žalobní body, tak některé další relevantní skutečnosti, jimiž se měl při posouzení věci zabývat.

[20] K opomenutí žalobních bodů soudem uvádí stěžovatel následující. Bodem 2) posuzované žádosti ze dne 24. 8. 2023 stěžovatel nepožadoval konkrétní listinu ze spisu, nýbrž dílčí poznatek policie. Sdělením této informace by nedošlo k poskytnutí další části spisu. Část žádosti v bodě 2) proto nemohla být posuzována mimo režim informačního zákona, čímž se krajský soud po věcné stránce nezabýval. Stěžovatel také nesouhlasí se závěrem krajského soudu, dle kterého je nutné přihlížet k celému komplexu žádostí. Stěžovatel je názoru, že správní řízení o nyní projednávané žádosti nemůže být bez dalšího ovlivněno jiným správním řízením (o pozdější žádosti ze dne 15. 9. 2023). Dle stěžovatele žalovaný posuzoval nyní projednávanou žádost nejprve v režimu informačního zákona (dne 6. 9. 2023 vyrozuměl stěžovatele o prodloužení lhůty pro vyřízení žádosti) a až později, po podání další žádosti dne 15. 9. 2023, změnil názor. Této žalobní námitce se krajský soud rovněž nevěnoval.

[21] Stěžovatel krajskému soudu vytýká, že se nijak nezabýval tím, zda bylo možné v režimu informačního zákona vypořádat alespoň část přezkoumávané žádosti, tedy poskytnutí části požadovaných listin před překročením hranice podstatné části spisu. Z rozsudku nevyplývá, že by krajský soud tuto možnost zvažoval.

[22] Stěžovatel podotýká, že bod 4) žádosti se týkal jiného trestního spisu. Žádal-li stěžovatel o listiny ze „spisu B“, nelze jeho žádost přeměnit v žádost o listiny ze „spisu A“. Tímto postupem se žalovaný mohl pokusit ztížit přístup k požadovaným listinám, kdy v kontextu spisu A zahrnul tuto část do limitu ve smyslu překročení hranice podstatné části spisu, zatímco v kontextu spisu B by býval mohl věc vyhodnotit jinak. Ačkoli byla tato okolnost krajskému soudu známa přímo z obsahu napadeného sdělení žalovaného, v rozsudku se jí nijak nevěnoval.

[23] Dále stěžovatel poukazuje na postup žalovaného, který řadu listin do celkového rozsahu spisu nezapočítával (žalovaný v rámci posuzování podstatné části spisu nezahrnul dokumenty podléhající bankovnímu či obchodnímu tajemství). Krajský soud toto „filtrování“ spisu žalovaným převzal, aniž by jej odpovídajícím způsobem vyhodnotil. Dle stěžovatele se podstatnou částí spisu rozumí „velká většina“ listin ze spisu nikoli podstata spisu ve smyslu „jádra spisu“.

pokračování

[24] V rámci prvního okruhu námitek stěžovatel posledně upozorňuje na nepravdivé a zavádějící úvahy krajského soudu. Stěžovatel neměl v úmyslu žádat o celý spis. Z jím podaných žádostí je patrné, že počet požadovaných a již poskytnutých listin je ve vztahu k celku spisu nízký. Rovněž se cíleně dotazoval pouze na konkrétní části spisu. Stěžovatel se také ohrazuje proti tvrzení, že na počátku nevěděl, jakou informaci přesně požaduje. Se svými žádostmi se na žalovaného obrátil až poté, co ve věci shromáždil informace od subjektů státní správy.

[25] Druhý okruh kasačních námitek se týká nesouladu závěrů napadeného rozsudku s ustálenou judikaturou. Stěžovatel v žádosti konkrétně uvedl, jaké informace a dokumenty požaduje. Tím splnil podmínku, dle které se lze v souladu s judikaturou prostřednictvím žádosti v režimu informačního zákona domáhat poskytnutí pouze konkrétních informací ze spisu, takových, o které žadatel sám požádá. Nahlížení účastníka do spisu je dle § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je nutno jej aplikovat právě v případě, požaduje-li žadatel kompletní správní spis (rozsudek NSS ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 Ans 18/2012 - 23). Z uvedeného dle stěžovatele *a contrario* vyplývá, že dílčí dokumenty ze spisu, které v souhrnu nepředstavují kompletní spis, lze v režimu informačního zákona poskytnout.

[26] V rámci třetího okruhu kasační argumentace stěžovatel vysvětluje, že podpůrným důvodem pro posouzení žádosti v režimu informačního zákona je veřejný zájem. Stěžovatel se o daný případ zajímá jako publicista. Postupem času se do popředí jeho zájmu dostala činnost Policie ČR a snaha na základě požadovaných informací ozřejmit, proč bylo trestní řízení navzdory nerealizaci dotovaného projektu a nevrácení dotačních prostředků odloženo. S ohledem na to, že ve věci došlo nejpozději počátkem tohoto roku k promlčení případné trestní odpovědnosti, představuje přístup k požadovaným informacím jedinou možnost kontroly činnosti veřejných subjektů ze strany veřejnosti.

[27] Závěrem stěžovatel namítá, že krajský soud poněkud jednostranně definoval „podstatnou část spisu“, uplatnil nepřesné a nepřezkoumatelné argumenty a neposoudil přiměřenost omezení práva na informace.

[28] K otázce hranice mezi nepodstatnou a podstatnou částí spisu stěžovatel sděluje, že se nebrání použití jakéhokoli jiného objektivního kritéria namísto matematického vyjádření. Krajský soud se ovšem v této souvislosti primárně omezil na poznámku, že matematické vyjádření nemusí být návodné, protože v daném případě takto nemusí být vyčerpána hranice podstatné části spisu, a že je třeba zkoumat i charakter informací. Krajský soud nepředložil žádný objektivní argument, proč by matematické vyjádření nemohlo být v daném případě dostatečně návodné. Není-li právní úpravou stanovena konkrétní obecně platná hranice mezi podstatnou a nepodstatnou částí spisu, tím spíše by měly být důsledně a pečlivě posuzovány argumenty a okolnosti hovořící ve prospěch vyhovění žádosti. Pokud krajský soud setrval na vypořádání žádosti v režimu nahlížení do spisu, měl předložit objektivní přezkoumatelná kritéria.

[29] Dle stěžovatele je rozsudek krajského soudu vnitřně rozporný. Krajský soud přdestřel mnoho argumentů ve prospěch vyhovění žádosti v režimu informačního zákona, avšak následně záležitost v několika málo větech „obrátil“ a víceméně pouze na základě

indicie, že se něco „jeví“, bez uvedení jednoznačného konkrétního kritéria či „přelomového“ argumentu, dospěl k závěru v neprospěch žaloby. Namísto objektivního posouzení se tak snažil obhájit postup žalovaného.

[30] I v nyní posuzované věci je dle stěžovatele případná otázka testu proporcionality a kolize práva na informace s právem na „ochranu spisu“. Krajský soud nesdělil, jaká práva by byla postupem dle informačního zákona porušena, a současně nebylo prokázáno, že by omezení stěžovatelova práva na informace bylo v demokratické společnosti nezbytné.

IV. Vyjádření žalovaného a replika stěžovatele

[31] Žalovaný poukázal na rozsáhlost dokumentů tvořících spisové materiály ve věcech hospodářské kriminality, které jsou do spisu zpravidla zaevidovány ve značném objemu, byť lze procesně využít pouze jejich marginální část. Žalovaný je přesvědčen, že rozsah stěžovateli poskytnutých informací, je způsobilý plně rozvinout jeho publicistické cíle. S ohledem na ochranu práva na spravedlivý proces je třeba dbát míry poskytování informací o průběhu trestního řízení i po jeho skončení. Z praxe pak vyplývá, že povinné subjekty by měly být ostražité při jednání s žadateli o informace, kteří se snaží postupně vyžadovat další informace a dokumenty.

[32] Stěžovatel v reakci na vyjádření žalovaného uvedl, že postupné pomyslné „zmenšování“ spisu žalovaným může naznačovat, že v době rozhodnutí se žalovaný chtěl vyhnout posouzení žádosti v režimu informačního zákona, aniž by věděl, kde se v dané věci nachází hranice mezi nepodstatnou a podstatnou částí spisu. Bez požadovaných informací, které jsou podstatné z hlediska širšího kontextu nakládání s dotačními prostředky i z hlediska případného posouzení důslednosti kroků policie, nemůže stěžovatel plně rozvinout své cíle. Obava ohledně rizika ochrany spravedlivého procesu není namístě, neboť příslušná trestní věc je již promlčena. Konečně „ostražitost“ povinného subjektu nemůže být relevantním důvodem při posuzování, zda lze žádost vypořádat v režimu informačního zákona.

V. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[33] Nejvyšší správní soud se na úvod zabýval splněním formálních podmínek kasační stížnosti. Konstatoval, že kasační stížnost je přípustná. Její důvodnost posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Současně zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by byl nucen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[34] Kasační stížnost **není důvodná**.

[35] Úvodem Nejvyšší správní soud nejprve připomíná, že stěžovatel podal proti postupu žalovaného nečinnostní žalobu podle § 79 a násl. s. ř. s. V takovém případě krajský soud posuzuje pouze to, zda správní orgán je či není nečinný, nezkoumá zákonnost a věcnou správnost vydaného rozhodnutí, k tomu slouží řízení podle § 65 a násl. s. ř. s. Z povahy kasační stížnosti jako nástroje přezkumu pravomocných rozhodnutí krajských soudů poté vyplývá, že předmětem řízení o kasační stížnosti je rozhodnutí krajského soudu, nikoliv nečinnost správního orgánu, která byla předmětem řízení před krajským soudem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 15. 8. 2006, č. j. 8 Ans 1/2006 - 135, č. 1012/2007 Sb. NSS).

pokračování

Aby mohl krajský soud v nyní projednávané věci uzavřít, zda byl žalovaný nečinný, musel nejprve posoudit, do režimu kterého zákona spadá žádost stěžovatele ze dne 24. 8. 2023. Předmětem přezkumu kasačního soudu je proto především otázka správnosti posouzení této žádosti krajským soudem jako žádosti o nahlížení do trestního spisu dle § 65 trestního řádu.

[36] S ohledem na rozsah a způsob strukturování kasační stížnosti považuje Nejvyšší správní soud za nutné v úvodu zdůraznit, že jeho úkolem není vypořádat se s každým dílčím argumentem uvedeným v kasační stížnosti, ale s obsahem a smyslem kasační argumentace (rozsudky NSS ze dne 12. 9. 2025, č. j. 3 Afs 14/2024 - 62, a ze dne 28. 6. 2024, č. j. 7 Afs 193/2022 - 48).

V. a) *Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku*

[37] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkami směřujícími k nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku. Nepřezkoumatelnost je natolik závažnou vadou rozhodnutí soudu, že se jí kasační soud musí zabývat i tehdy, pokud by ji stěžovatel nenamítal, tedy z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Stěžovatel spatřuje nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu v nedostatku odůvodnění převahy režimu nahlížení do spisu nad režimem informačního zákona, v jeho vnitřní rozpornosti a konečně v opomenutí žalobních bodů krajským soudem.

[38] K nedostatku odůvodnění posouzení žádosti stěžovatele jako žádosti o nahlížení do trestního spisu uvádí Nejvyšší správní soud následující. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je obecně vyhrazena případům, kdy není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů nebo při utváření právního závěru, z jakého důvodu považoval soud žalobní námitky za liché či mylné nebo proč nepovažoval právní argumentaci v žalobě za důvodnou (rozsudky NSS ze dne 14. 8. 2024, č. j. 7 As 266/2023 - 47, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64, a ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 245). Je nutné ji vykládat v jejím skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016 - 123, a ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006 - 74). Nelze opomenout, že nepřezkoumatelnost rozsudku není závislá na subjektivní představě stěžovatele o tom, jak podrobně by měl být rozsudek odůvodněn. Jedná se o objektivní překážku, která kasačnímu soudu znemožňuje přezkum napadeného rozhodnutí (rozsudky NSS ze dne 10. 12. 2021, č. j. 3 As 366/2019 - 41, a ze dne 5. 11. 2014, č. j. 3 As 60/2014 - 85).

[39] Napadený rozsudek výše uvedená kritéria splňuje. Důvody, které vedly krajský soud k posouzení žádosti stěžovatele jako žádosti o nahlížení do spisu, a tedy vyslovení závěru, že žalovaný nebyl nečinný, jsou z jeho odůvodnění zřejmé. Krajský soud stěžovatele výslovně upozornil, že mezi žádostí o informace a žádostí o nahlížení do spisu nelze definovat obecně platnou hranici. Poukázal na to, že vedle kvantitativního hlediska je nutné zkoumat i charakter požadovaných informací. Zohlednil přitom specifickou situaci stěžovatele, který žádosti podával opakovaně, čímž postupně navyšoval rozsah žádaných informací a listin. Obsahem jednotlivých žádostí a charakterem zjišťovaných informací se poté krajský soud podrobně zabýval v bodech 42 až 44 napadeného rozsudku, na základě

čehož dospěl k závěru, že právě v kontextu všech žádostí se v materiálním smyslu jedná o žádost o nahlížení do spisu.

[40] Nejvyšší správní soud neshledal rozsudek krajského soudu ani vnitřně rozporným. Z odůvodnění je patrné, které argumenty vzal krajský soud „za své“ a které v posuzované věci „převážily“ a vedly jej k vysloveným závěrům. Přdestřel-li krajský soud argumentaci a judikaturu ve prospěch stěžovatele, které poté hodnotil a poměřoval s argumenty v jeho neprospěch, nemůže tato skutečnost založit vnitřní rozpornost rozsudku.

[41] Nepřezkoumatelnost stěžovatel dále spatřoval v opomenutí žalobních bodů a dalších skutečností krajským soudem. K tomu Nejvyšší správní soud připomíná, že stěžovatel podal ve věci nečinnostní žalobu. Krajský soud tedy správně zkoumal pouze to, zda byl správní orgán nečinný. Jeho rozhodnutí poté ob stojí i tehdy, postavil-li své závěry na ucelené argumentaci, která věcně pokryla všechny argumentační pozice žaloby (rozsudky NSS ze dne 12. 12. 2024, č. j. 8 As 212/2023 - 45, a ze dne 26. 8. 2021, č. j. 3 As 279/2019 - 35). Není nezbytné, aby se soud vyjádřil ke každé jednotlivé námitce, pokud z celkového kontextu vyplývá, že se jí zabýval a že jeho právní závěry zahrnují její (byť i jen implicitní) vypořádání (rozsudky NSS ze dne 12. 9. 2025, č. j. 3 Afs 14/2024 - 62, ze dne 25. 3. 2010, č. j. 5 Afs 25/2009 - 98, a ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 - 130). Podstatné je, aby se zabýval námitkami stěžejními, což může konzumovat i vypořádání námitek dílčích a souvisejících (rozsudky NSS ze dne 28. 6. 2024, č. j. 7 Afs 193/2022 - 48, a ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013 - 33).

[42] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že krajský soud svým rozhodnutím výše uvedeným kritériím vyhověl a podrobnost jeho odůvodnění je přiměřená povaze žalobní argumentace i zvolenému typu žaloby. Krajský soud hodnotil žádost stěžovatele v kontextu všech jím podaných žádostí, přičemž výslovně uvedl, že pro její posouzení je nutné přihlížet i k žádosti podané později, a aproboval tak postup žalovaného (body 42 a 43 napadeného rozsudku). Zabýval se ovšem i obsahem jednotlivých částí nyní projednávané žádosti a svůj závěr, že se již materiálně jedná o žádost o nahlížení do spisu, vztáhl ke všem bodům, které žalovaný odmítl posoudit v režimu informačního zákona (bod 44 rozhodnutí). V bodě 45 se vyjádřil k rozsahu spisového materiálu a hodnotil použití navrhovaného matematického vyjádření pro posouzení žádosti jako nedostatečné. Z argumentace krajského soudu tak jednoznačně vyplývá, že nepovažoval za možné vypořádat v režimu informačního zákona ani část žádosti. Tento závěr lze obdobně vztáhnout i na námitku, dle které se jeden z bodů žádosti týkal jiného trestního spisu. Současně platí, že krajský soud nebyl povinen (ani neměl možnost) se touto námitkou zabývat, neboť stěžovatel ji v žalobě neuplatnil.

[43] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud neshledal napadený rozsudek nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, jeho vnitřní rozpornost nebo opomenutí žalobních bodů a nedovodil ani jinou vadu řízení před krajským soudem, která by mohla mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí, přistoupil k přezkumu zbylých kasačních námitek.

V. b) Nesoulad napadeného rozsudku s judikaturou

[44] V rámci druhého okruhu kasační argumentace stěžovatel namítá, že závěr krajského soudu, že se v posuzované situaci jednalo o žádost o nahlížení do trestního spisu, a nikoliv

pokračování

o žádost o informaci v režimu informačního zákona, nerespektuje dosavadní soudní judikaturu.

[45] Nejvyšší správní soud upozorňuje, že § 65 trestního řádu ve spojení s § 2 odst. 3 informačního zákona vylučuje aplikaci posléze uvedeného zákona v situaci, kdy se určitá osoba domáhá nahlédnutí do trestního spisu (rozsudek NSS ze dne 1. 12. 2010, č. j. 1 As 44/2010 - 103, č. 2241/2011 Sb. NSS). Nahlížení do trestního spisu jako speciální forma seznámení se s informacemi ve spise je proto zásadně vyhrazeno toliko subjektům trestního řízení; jiným osobám jen pokud je toho třeba k uplatnění jejich práv.

[46] V klíčovém rozsudku ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018 - 53, Nejvyšší správní soud shledal, že nepřislúší-li žadateli právo nahlízet do spisu, nemúže se tomuto zákazu vyhnout tím, že celou věc „překlopí“ do jiného zákonného režimu. NSS konkrétně uvedl: *„Žádosti podle informačního zákona nemohou negovat explicitní zákonné výluky dle zvláštních zákonů, nemohou tedy ani obcházet či nahrazovat výluku z nahlížení do spisu. Ostatně právě § 2 odst. 3 informačního zákona vede k závěru, že si žadatel nemúže dle své libosti vybírat zákonný režim, v němž se seznámí s informacemi. Je-li žádost o informace svou povahou žádostí o nahlížení do spisu, typicky proto, že žadatel chce získat kopie celého spisu či jeho podstatné části, musí žadatel věc řešit cestou žádosti podle § 38 správního řádu, nikoliv cestou dle informačního zákona.“* K tomu Nejvyšší správní soud podotýká, že obecné judikатурní závěry týkající se vztahu poskytování informací dle informačního zákona a nahlížení do správního spisu dle § 38 správního řádu, lze vztáhnout i na vztah poskytování informací dle informačního zákona a nahlížení do trestního spisu dle § 65 trestního řádu, neboť institut nahlížení do spisu má svou jednotnou podstatu.

[47] Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu se lze v režimu informačního zákona domáhat poskytnutí pouze konkrétních informací ze spisu (např. rozsudky NSS ze dne 10. 10. 2024, č. j. 1 As 128/2024 - 48, a ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009 - 106). Užití postupu dle informačního zákona na informace ze správního spisu je možné, jen pokud žadatel specifikuje požadovanou informaci dostatečně určitě (rozsudek NSS ze dne 24. 1. 2024, č. j. 1 As 204/2022 - 30). V nyní posuzované věci stěžovatel namítá, že svou žádost ze dne 24. 8. 2023 formuloval konkrétně, a proto měla být posouzena jako žádost o informace dle informačního zákona. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že pokud se žádost o informace týká kompletního spisu či jeho podstatné části, není otázka konkrétního označení požadovaných informací podstatná (rozsudek NSS ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 51/2019 - 39, bod 14). Vyhovět žádosti o informace týkající se poskytnutí správního spisu lze nejen, pokud je požadovaný dokument konkrétně označen, ale především tehdy pokud nejde současně o kompletní spis nebo jeho podstatnou část (rozsudky NSS ze dne 11. 8. 2009, č. j. 1 As 51/2009 - 106, a ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018 - 53).

[48] Stěžovatel odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012, č. j. 7 As 18/2012 - 23, dle kterého je nahlížení účastníka řízení do spisu podle § 38 správního řádu natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je nutno je aplikovat právě v případě, požaduje-li žadatel kompletní správní spis. Z tohoto rozhodnutí ovšem nelze dovodit obecný závěr, kterého se stěžovatel domáhá, že pokud žádost o informace nezahrnuje celý spis, posoudí se v režimu informačního

zákona. Judikatura Nejvyššího správního soudu se totiž shoduje i v tom, že žádost o informace se má podle svého obsahu posoudit jako žádost o nahlížení do spisu nejen, žádá-li žadatel kopii celého spisu, ale také v případě, kdy žádá jeho podstatnou část (rozsudky NSS ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 51/2019 - 39, a ze dne 28. 11. 2018, č. j. 10 As 118/2018 - 53). Pojem podstatné části spisu je pak nutné chápat v jeho materiálním slova smyslu, je tedy třeba vycházet nejen z rozsahu, ale i charakteru žádaných informací a v tomto konkrétním případě jejich důležitosti pro dané trestní řízení. Nejvyšší správní soud se proto nemůže ztotožnit s výkladem stěžovatele, dle kterého se podstatnou částí spisu rozumí „velká většina“ listin ze spisu.

[49] V rozsudku ze dne 21. 3. 2025, č. j. 10 As 224/2024 - 42, Nejvyšší správní soud shrnul, že institut nahlížení do spisu nelze obcházet ani podáním vícero souvisejících žádostí o informace, kterými by žadatel usiloval o jednotlivé listiny ze správního spisu. Navázal tak na rozsudek ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 51/2019 - 39, ve kterém kasační soud zdůraznil, že „ani „kouskováním“ žádosti, resp. podáváním dílčích (souvisejících) žádostí o informace, se žadatelé kritériu spočívajícímu v posouzení rozsahu požadovaných informací nemohou vyhnout. Takový způsob aplikace a výkladu výše citované judikatury by byl ve zjevném rozporu se smyslem rozlišení institutu informační žádosti a nahlížení do spisu, jak byl vymezen shora. V tomto ohledu lze závěrem opětovně poukázat i ve vztahu k obecnému směřování kasační argumentace stěžovatele na závěry, k nimž již Nejvyšší správní soud v dřívější judikatuře dospěl, a podle nichž racionální výklad zákona musí zamezit tomu, aby žadatel v případě nemožnosti nahlížení do spisu dosáhl v podstatě identického výsledku použitím jiného zákona.“

[50] Situace stěžovatele je specifická právě tím, že žádosti o informace podával opakovaně, čímž se mu postupně konkretizovaly další informace, o které poté dále žádal. Sám stěžovatel ostatně v nyní posuzované žádosti uvedl, že „souvisí s dříve poskytnutými informacemi týkajícími se trestního řízení“.

[51] Jak již Nejvyšší správní soud objasnil výše, krajský soud se ve svém rozhodnutí věnoval charakteru stěžovatelem zjišťovaných a požadovaných informací. Na základě obsahu jednotlivých žádostí, celkového množství žádaných informací a postupného „doptávání se“ na ně dospěl k závěru o převaze režimu nahlížení do spisu dle § 65 trestního řádu nad režimem informačního zákona. Tento závěr je zcela v souladu s dosavadní judikaturou, jak byla vymezena shora, přičemž Nejvyšší správní soud neshledal důvod se od ní v nyní projednávané věci odchýlit.

V. c) Vypořádání zbylých kasačních námitek

[52] Nejvyšší správní soud považuje některá konkrétní vyjádření krajského soudu za ne zcela přesně formulovaná, neboť dle jeho přesvědčení nelze s absolutní jistotou dovozovat, že záměrem stěžovatele bylo získat veškeré skutkové informace, a tedy celý obsah spisu. Podstatou vypořádání věci krajským soudem je však závěr o překročení hranice požadovaných informací z podstatné části spisu. Důvodem pro toto konstatování není skutečnost, že se stěžovatel pokoušel získat celý spis, ale že rozsahem získaných a požadovaných informací se již materiálně jedná o žádost o nahlížení do spisu. Tento svůj závěr pak krajský soud řádně odůvodnil. Také tvrzení, že stěžovatel na počátku nevěděl, jakou informaci přesně požaduje, není v kontextu informací, které stěžovatel v měsících předcházejících podání první žádosti shromáždil, zcela přesné. Úvaha krajského soudu

pokračování

ovšem stojí na závěru, že stěžovatel se postupem času a podáváním dalších žádostí přesouval z původně obecných dotazů k dotazům doplňujícím, které zásadně rozšiřovaly rozsah původně požadovaných informací. Shora uvedená vyjádření krajského soudu tak v žádném případě nemohou představovat vady, které by mohly mít jakýkoliv vliv na správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí.

[53] Nejvyšší správní soud nezpochybňuje existenci veřejného zájmu v dané věci. Smyslem práva na informace je mj. též kontrola vynakládání veřejných prostředků a hospodaření s veřejným majetkem (rozsudek NSS ze dne 7. 5. 2008, č. j. 1 As 17/2008 - 67). Kasační soud ovšem souhlasí se závěrem krajského soudu, že nyní posuzovaná žádost je materiálně žádostí o nahlížení do spisu. Argument veřejným zájmem dále oslabuje skutečnost, že žalovaný stěžovateli na základě jeho předchozích žádostí množství informací poskytl. Z obsahu správního spisu je patrné, že stěžovatel obdržel podstatné dokumenty, mj. trestní oznámení, záznam o zahájení úkonů trestního řízení a usnesení o odložení věci, a má proto zevrubný přehled o daném trestním řízení.

[54] Nejvyšší správní soud nepřisvědčuje ani námitce stěžovatele, že otázka testu proporcionality a kolize práv je případná i v nyní posuzované věci. Požadavek na provedení testu proporcionality se vztahuje na situace, kdy soud poměřuje žadatelovo právo na informace s jiným jemu konkurujícím právem a nachází se tedy v režimu informačního zákona. Je-li žádost o informace materiálně posouzena jako žádost o nahlédnutí do spisu, judikatura povinnost konkurující práva poměřovat soudu neukládá (srov. např. rozsudky NSS ze dne 24. 1. 2023, č. j. 1 As 204/2022 - 30, a ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 51/2019).

[55] S ohledem na shora uvedené se Nejvyšší správní soud plně ztotožnil se závěrem krajského soudu, že žádost stěžovatele o informace ze dne 24. 8. 2023 má být posouzena jako žádost o nahlížení do trestního spisu podle § 65 trestního řádu a žalovaný proto není nečinný, nevydal-li rozhodnutí o částech 1), 2), 4), 6) a 7) žádosti stěžovatele.

VI. Závěr a náklady řízení

[56] Nejvyšší správní soud neshledal námitky stěžovatele důvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[57] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení neměl úspěch a procesně úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2025

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu

